

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen prioriterer nedbringelse af arbejdsbetinget stress og balance mellem arbejdsliv og familie højt, opfordrer Folketinget regeringen til fortsat at bevare fokus på disse områder i forbindelse med udvælgelsen og udmøntningen af, hvilke arbejdsmiljøproblemer der skal have særlig høj prioritet frem til 2010, og i den kommission, som regeringen nedsætter, der skal klarlægge, om samfundet kan indrettes, så der tages hensyn til det enkelte menneske og den enkelte families situation og behov, uden at arbejdsmarkedet skades.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 9).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er der en række korte bemærkninger: hr. Jørgen Arbo-Bæhr, fru Line Barfod, fru Anne Baastrup, fru Lone Møller, fru Majbrit Berlau. Først hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu kan man jo ikke beskyldte hr. Jakob Axel Nielsen for at være særlig konkret. Det mest konkrete, jeg hørte, var egentlig at nedsætte en kommission, og at det var meget, meget vigtigt med eksperter på det her område.

Så kommer det, når man er regeringsrepræsentant, øjensynligt an på, om der er eksperter, man godt kan bruge, for der er nogle, man ikke kan bruge, men lad det nu ligge.

Kl. 11.50

Jeg synes måske, det er lidt mere væsentligt at få sådan nogle konkrete svar på spørgsmål om, hvad De Konservative egentlig mener, at man skal gøre for de enkelte mennesker, de grupper mennesker, som er udsat for stress, f.eks. de rengøringsassistenter, som i deres dagligdag har så hårdt et arbejde, at de bliver stressede og nedslidte.

Det eneste, jeg hører hr. Jakob Axel Nielsen sige, var egentlig, at den enkelte skulle påtage sig et ansvar og mere fleksibilitet. Er det svaret til rengøringsassistenten, som går på arbejde hver dag, så længe helbredet holder til det, og går nedslidt og stresset hjem? Er det svaret fra De Konservative?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nej, det er ikke svaret, men hr. Jørgen Arbo-Bæhr har helt ret i, at jeg ikke var særlig konkret. Det var helt bevidst, nemlig for ikke at foregribe begivenhedernes gang, og jeg kan love hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at de, som vi mener er eksperter, ikke er nogle, som på forhånd har tilkendegivet, at de er regeringen venligt stemt. Det er folk, der ved noget om, hvordan vi kan indrette et arbejdsmarked, der tager hensyn til, at mennesker er forskellige.

Jeg vil ikke ud ad den glidebane, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr lægger op til, når han hele tiden taler om hjemmehjælper. Jeg anerkender, at hjemmehjælper også – med streg under også – er en gruppe i det her samfund, der måske lider af stress, måske har de bare meget travlt, jævnfør mine indledende bemærkninger. Men vi skal sørge for at kvalificere diskussionen på den måde, at vi kigger på alle i det her samfund.

Det er selvfølgelig rigtigt, som både fru Charlotte Antonsen og fru Line Barfod sagde, at man ikke kan rulle et gulv sammen og vaske det hjemme, op derfor er hjemmearbejde ikke svaret til alle. Men jeg kan ikke herfra troværdigt komme med et bud på, hvordan vi laver et andet arbejdsmarked, så stress som en egentlig sygdom bekæmpes.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror faktisk, jeg vil hjælpe hr. Jakob Axel Nielsen, for hvem er monstro de bedste eksperter, når det handler om stress? Jeg har det bud på det, at det er dem, der bliver ramt af stress, dem, der bliver syge af stress, dem, der bliver førtidspensionerede, fordi de bliver stressede og slidt ned. For alle de grupper vedkommende er svaret, at de har for meget at lave, at de ikke kan nå det, at de går hjem fra arbejde og ikke har nået at lave det, de skal. Det gælder for socialrådgivere, børnehavepædagoger, hjemmehjælper, ansatte på plejehjemmene osv.

Det er derfor, at de har et stigende sygefravær, som i dag er dobbelt så stort som blandt de privatansatte. Så jeg synes, man skulle tage og lytte til dem, som bliver ramt af stress, og som har den enkle løsning, at de laver for meget, og at de er nødt til at lave mindre.